

MY DAUGHTER

Ferdinando Frega - Nando the Scribe

GILLETTE: CON GÁI TÔI

GILLETTE AUDIO — NANDO THE SCRIBE — GILLETTENARRATIVE.COM

Chúng tôi vừa ngồi vào bàn. Con bé ngồi đối diện tôi. Vợ tôi, ngồi ở một bên, hỏi vì sao tôi cứ lặng lẽ nhìn con, không nói một lời.

Bà hỏi có lý do gì không, có điều kiện gì, có điều gì đã khiến sự chú ý của tôi tập trung như thế.

Tôi đang ăn chiếc bánh mì xúc xích của mình — thứ ngon nhất tôi có thể có, kể cả ở Ý — và đôi mắt tôi tìm kiếm đôi mắt con bé. Giorgia. Con gái tôi. Cố gắng xem bên trong con chứa đựng những gì.

Con thật sự là một phần của tôi. Những khiếm khuyết của tôi bên trong một cơ thể hoàn hảo. Một trí óc tinh tế. Một người phụ nữ.

Đến một lúc, con bé đứng dậy để phản bác điều tôi nói lúc trước — gần như để sửa lung tôi, với cái kiêu riêng của nó, cái cá tính ấy — và cô vỗ vai cái lên vai tôi. Kiêu vỗ mà các bà mẹ dành cho con nhỏ.

Nhưng tôi chỉ là cha của con bé. Và tôi mỉm cười, nghĩ rằng bên cạnh tôi lại có thêm một người phụ nữ nữa, sau mẹ tôi, với cùng một nhiệm vụ: không phải bảo vệ tôi mà là kiểm soát tôi. Đó là định mệnh của tôi.

Tôi tự hỏi vì sao. Linh hồn tôi thật sự là gì. Tôi đang đại diện cho ai trong khoảnh khắc ấy. Tôi tự hỏi, thật lòng, tôi là cái quái gì.

Cũng là câu hỏi mà những người quen biết tôi vẫn hỏi. Những người đọc tôi. Và có lẽ một ngày nào đó, từ một góc phố New York, họ sẽ thấy tôi với một chiếc xe đẩy, phát bánh mì xúc xích miễn phí trên đường — chỉ vì niềm vui được nhìn người ta mỉm cười. Như vẫn luôn thế, suốt 61 năm. Không lấy của ai đồ gì nào.

Bởi tôi là như thế.

Nando